

Аналіз перспективності впровадження нових методів лікування хворих на лімфогранулематоз в Україні

¹ Панфілова Г.Л., ² Матушак М.Р.

¹Національний фармацевтичний університет, м. Харків. Україна

²Буковинський державний медичний університет

matushakmarta@gmail.com

За даними Національного канцер-реєстру щороку в Україні реєструють близько 900 нових випадків лімфогранулематозу (ЛГМ). Показник захворюваності на ЛГМ становить приблизно 2,3, а смертність – 0,6 випадків на 100 тис. нас. нас. відповідно. На даний час в Україні налічується 14 560 хворих на ЛГМ, а ефективне їх лікування залишається відкритим проблемним питанням.

Мета дослідження – аналіз даних літератури, в яких представлені дані з оцінки перспективних методів лікуванні ЛГМ.

Систематизація даних дозволяє стверджувати, що значним проривом у лікуванні ЛГМ є імунотерапія, яка стимулює власну імунну систему хворого. Стали активно розвиватися такі напрямки, як аутологічна й алогенна трансплантація гемопоетичних стовбурових клітин (ТГСК). У вітчизняній онкогематології алогенну ТГСК проводять лише дітям з онкогематологічною патологією в НДСЛ «Охмадит». Все більшого значення набуває лікуванні з використанням CAR-T-cell терапії. На жаль, цей вид терапії поки в Україні є недоступним. Перспективним є також використання схем імунохіміотерапії, яка стає все більш доступним враховуючий той факт, що імунопрепарати стали закуповуватися в Україні за державні кошти. У разі нечутливості до схем 1-ї лінії терапії або розвитку рецидиву золотим стандартом лікування є аутологічна ТГСК. За цим напрямком в Україні спостерігається значний прогрес, так ще на початку 2000-х рр. функціонував лише 1 заклад, де проводили аутологічну ТГСК. Так, при потребі 2,5-3,0 тис. операцій у ньому проводилося лише 50-60 аутологічних ТГСК, що є дуже низьким показником. На даний час аутологічну ТГСК здійснюють декілька закладів, а у перспективі планується запровадити й проведення алогенних ТГСК дорослим пацієнтам, які цього потребують.